

Dato: 26. marts 2007
Sagsbeh: ATH
J.nr. 2007/5011-72

Besvarelse af spørgsmål 98 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 15. marts 2007 (alm. del).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes forud for samråd X (vedrørende OECD's rapport om den danske integrationsindsats) oplyse:

- Hvad er ministerens kommentar til, at rapporten fra OECD påpeger, at lavere sociale ydelser fører til forhøjet risiko for marginalisering?
- Agter regeringen at tage initiativer, der kan forbedre indvandrergruppens adgang til at optage banklån?
- Hvilke konklusioner agter regeringen at drage på baggrund af, at det i OECD-rapporten påpeges, at løntilskud er et effektivt middel til integration?
- Hvordan vil regeringen beskrive sammenhængen mellem beskæftigelsesudviklingen hos henholdsvis indvandrere og indfødte danskere?
- Kan ministeren bekræfte, at den mest markante stigning i beskæftigelsen hos mandlige indvandrere mellem 16-66 år fandt sted i perioden fra 1994-2002?"

Svar:

Hvad er ministerens kommentar til, at rapporten fra OECD påpeger, at lavere sociale ydelser fører til forhøjet risiko for marginalisering?

Det fremgår af OECD's rapport på side 35, at de lavere sociale ydelser under de første syv års ophold i Danmark kan fremme indvandreres deltagelse på arbejdsmarkedet, men også kan føre til mere udbredt fattigdom blandt de modtagere af ydelserne, som ikke finder beskæftigelse.

Det er ikke regeringens mål, at udlændinge skal forblive modtagere af offentlige ydelser. Det er væsentligt, at udlændinge ikke bliver fastholdt i ydelsessystemet, men at de bliver selvforsørgende. Og det fremgår af analyser fra Arbejdsdirektoratet, at indførelsen af introduktionsydelse på starthjælpsniveau har en positiv effekt, idet flere nyankomne udlændinge nu bliver

selvforsørgende eller påbegynder en uddannelse i løbet af de første knap fire år (15 kvartaler).

Det er desuden regeringens mål, at det altid kan betale sig at arbejde. Før starthjælpen blev indført, skulle et ægtepar tjene i nærheden af 25.000 kr. om måneden før skat, før det kunne betale sig, at den ene fik et arbejde. Mange familier, hvor begge ægtefæller var på kontanthjælp, var derfor fastlåst i kontanthjælpssystemet. Det var hverken godt for forældrene eller børnene i de pågældende familier. Og det var især problematisk for nyankomne, der slet ikke havde haft nogen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Starthjælpen er rimelig, og man kan godt leve af den. Men Regeringen anerkender, at økonomiske incitamenter ikke alene er nok til at sikre, at alle udlændinge – eller alle danskere – kommer i beskæftigelse. Beskæftigelsesministeriet offentliggjorde i efteråret 2006 rapporten "Kulegravning af kontanthjælpsområdet", hvor det klart fremgår, at økonomiske incitamenter ikke altid er en tilstrækkelig, men en nødvendig betingelse for at folk kommer i arbejde. Derfor skal der sættes mere fokus på de barrierer, der er for at kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere kan komme i arbejde, som f.eks. misbrugsproblemer, ringe kvalifikationer, ringe dansk kundskaber og kvaliteten i indsatsen. Denne konklusion gælder også for flygtninge og indvandrere på introduktionsydelse.

Det er værd at bemærke, at OECD i sin "Economic Surveys Denmark" fra marts 2005 fremhæver starthjælpen som et skridt i den rigtige retning for at øge de økonomiske incitamenter til at finde beskæftigelse, og at OECD i denne rapport skriver, at de lavere sociale ydelser med fordel kunne udvides til også at omfatte indvandrere, der ankom før starthjælpens indførelse i 2002. Samlet set har OECD altså ikke en negativ vurdering af starthjælpen.

Agter regeringen at tage initiativer, der kan forbedre indvandrergruppens adgang til at optage banklån?

Integrationsministeriet har indhentet svar på dette spørgsmål fra Erhvervs- og Økonomiministeriet, der oplyser følgende:

"Nye virksomheder er af stor betydning for den danske økonomi. Samtidig kan opstart af egen virksomhed være en måde for indvandrere at opnå fodfæste på arbejdsmarkedet.

Regeringen har derfor taget en række initiativer rettet mod at forbedre adgangen til kapital for nye og mindre virksomheder. OECD fremhæver i den forbindelse "Kom-i-gang-lån" som en nyttig ordning for indvandrere.

Ordnningen med "Kom-i-gang-lån" blev lanceret i 2005. Med ordningen får iværksættere mulighed for at optage et lån på op til 500.000 kr. i et pengeinstitut med en delvis statslig kauti-on. Formålet med ordningen er at gøre det lettere for iværksættere at opnå et lån, idet det for nogle iværksættere kan være vanskeligt at stille en tilstrækkelig garanti til at kunne opnå et banklån på normale vilkår. Pengeinstitutterne foretager en konkret kreditvurdering i forbindelse med "Kom-i-gang-lån". Endvidere er der tilknyttet rådgivning om start af egen virksom-

hed til lånet. Kom-i-gang-lån supplerer ordningen med Vækstkaution, som også er en lånegarantiordning, der bl.a. kan benyttes til start af virksomhed, men hvor der ikke er tilknyttet tilbud om rådgivning.

Der foretages ingen registrering af, hvor mange lån der er ydet til fx bestemte etniske grupper. Regeringen har på nuværende tidspunkt ingen planer om yderligere initiativer rettet mod indvandreres adgang til at optage banklån.”

Hvilke konklusioner agter regeringen at drage på baggrund af, at det i OECD-rapporten påpeges, at løntilskud er et effektivt middel til integration?

Regeringen er fuldstændig enig med OECD i, at der med fordel kunne komme flere etniske minoriteter i job med løntilskud. Derfor har vi med velfærdsaftalen skabt en ny mulighed for at blive ansat med løntilskud for kontant- og starthjælpsmodtagere og modtagere af introduktionsydelse, der har været ledige i lang tid. Velfærdsaftalen giver også kommunerne mulighed for at give aktive tilbud – herunder job med løntilskud – til selvforsørgende indvandrere, selvom de ikke modtager en ydelse.

Med firepartsaftalen fra december 2006 er der aftalt 12 jobpakker, der skaber sammenhængende integrationsforløb mod bestemte job, fx slagterimedarbejder og postomdelere. Integrationsforløbene i disse jobpakker omfatter bl.a. ansættelse med løntilskud.

I forhold til OECD's konklusion om, at job med løntilskud bør anvendes oftere, er det samtidig relevant at huske på, at der også findes andre aktive tilbud til personer, der befinder sig langt fra arbejdsmarkedet. Nogle ledige indvandrere vil fx have behov for at modtage vejledning og uddannelse eller for at komme i virksomhedspraktik, inden de er parate til at tage et job med eller uden løntilskud.

Hvordan vil regeringen beskrive sammenhængen mellem beskæftigelsesudviklingen hos henholdsvis indvandrere og indfødte danskere?

Som det fremgår af OECD-rapporten side 8 og 9, er 16-66-årige indvandrernes beskæftigelsesfrekvens hos både mænd og kvinder siden 1984 overordnet set steget og faldet på de samme tidspunkter som beskæftigelsesfrekvensen hos danskere. Indvandreres arbejdsmarkedstilknnytning bliver altså overordnet set tilsyneladende påvirket af konjunkturer på samme måde som arbejdsmarkedstilknnytningen hos den øvrige befolkning.

Samtidig er der en tydelig tendens til langt større udsving i indvandreres beskæftigelsesfrekvens over tid end for indfødte danskere. Det har medført, at beskæftigelseskløften mellem indvandrere og danskere blev større fra midten af 1980'erne til midten af 1990'erne, mens beskæftigelseskløften er blevet mindre siden midten af 1990'erne.

Disse tendenser bekræftes også af Integrationsministeriets egne beregninger på baggrund af tal fra Danmarks Statistik. De nyeste tal fra Danmarks Statistik – som OECD af gode grunde ikke har fået med i deres rapport – viser desuden, at beskæftigelsesfrekvensen for 16-66-årige indvandrere er steget med 2 procentpoint fra 2005 til 2006. Dette gælder både

for mænd og kvinder. Der er ikke sket den samme beskæftigelsesudvikling for indfødte danskere fra 2005-2006.

Af OECD-rapporten side 29 fremgår det, at forskellen mellem indvandreres og indfødte danskers beskæftigelsesfrekvens bliver mindre, jo længere tid indvandrerne har opholdt sig i Danmark. Der sker altså en positiv beskæftigelsesudvikling for indvandrere, jo længere tid de har opholdt sig i landet. Når der på trods af dette ikke samlet set er sket en større indsnævring af beskæftigelseskløften mellem indvandrere og indfødte danskere siden midten af 1980'erne, hænger det derfor bl.a. sammen med, at der fortsat er kommet nye indvandrere til landet, som naturligt nok har en lavere beskæftigelsesfrekvens i den allerførste tid i landet.

Kan ministeren bekræfte, at den mest markante stigning i beskæftigelsen hos mandlige indvandrere mellem 16-66 år fandt sted i perioden fra 1994-2002?

Det er korrekt, at der skete en markant stigning i de 16-66-årige mandlige indvandreres beskæftigelsesfrekvens fra 1994 til 2002, hvor beskæftigelsesfrekvensen steg fra 47 pct. til 57 pct. Stigningen var mest markant i årene 1997-1999, hvor de mandlige indvandreres beskæftigelsesfrekvens steg med 2-3 procentpoint årligt.

De nyeste tal fra Danmarks Statistik viser en tilsvarende markant stigning fra 2005 til 2006, hvor de mandlige 16-66-årige indvandreres beskæftigelsesfrekvens er steget fra 57 pct. til 59 pct.

Det kan tilføjes, at der også for de kvindelige indvandrere skete markante stigninger i beskæftigelsen i årene 1997-1999 og nu igen fra 2005 til 2006, hvor de kvindelige indvandreres beskæftigelsesfrekvens er steget fra 45 til 47 pct. Stigningen i danskernes beskæftigelsesfrekvens har ikke været lige så markant fra 1997-1999 eller fra 2005-2006.